

multipliceres for at finde, hvor meget der skal uddeles hvert Aar til et saadant Seminarium.

Til det sidste Punktum under 3. sammenholdt med Begyndelsen af Andragendets andet Stykke, bemærkes, at da der vel for de nuværende private Seminariers Vedkommende vil blive gaaet ud fra det gennemsnitlige Antal af de Elever, der ere udgaaede fra hvert enkelt Seminarium og komme godt gennem Eksamen i alle de Aar, det har bestaaet, og dette Tal formodentlig er saa stort, at et nyt Seminarium ikke let kan naa op dertil i de første Aar efter dets Oprettelse, især hvis den Tro skulde komme op, at Eleverne kun kunne faa Statshjælp, naar de søge de Seminarier, hvis Læreres Løn til Dels udredes af Staten, saa maa det vistnok udtrykkelig nævnes, at naar et nyt oprettet privat Seminarium med 3 etaarige Klasser for Ministeriet godtgør at have tilfredsstillende Lærerekræfter, saa kunne dets værdige, trængende Elever vente Understøttelse paa de sædvanlige Betingelser, hvorimod det ikke selv kan faa Hjælp til Lærernes Løn, før det har vist sin Levedygtighed ved at have naaet et nærmere bestemt Antal Elever og tillige kan fremvise tilfredsstillende Eksamenresultater.

Det i Slutningen af de tvende Forstanderes Andragende udtalte Ønske om at faa Prøven i praktisk Færdighed og Pædagogik henlagt til et senere Tidspunkt, for saa vidt vedkommende Eksaminander ønske det, kan jeg kun slutte mig til, naar det ændres derhen, at der allerede ved den almindelige Eksamen i hvert Fald fordres aflagt en lettere Prøve i disse Fag; thi jeg nærer den Overbevisning, at der nøje bør vaages over, at ingen uden pædagogisk Dannelse kan gaa ud som eksamineret Lærer, selv om han kun skal undervise i en mindre Skole. Desuden kan der næres Frygt for, at saa vel Stats- som private Seminarier ved en saadan Udsættelse kunne tabe noget af deres Magt over Eleverne ved Undervisningen i de nævnte Fag, og disse komme til at lide derunder, en Frygt, som yderligere styrkes, naar Klagerne i sin Tid vedrørende Sang- og Musikundervisningen under lignende Forholdbringes i Grindring. Derimod maa det sikkert i høj Grad anses for ønskeligt, at alle Seminarister, førend de ansættes som Lærere ved en Skole eller som Forstelærere og senest inden tre Aar efter deres Eksamen, desuden underkaste sig en grundig Prøve i Pædagogik og praktisk Færdighed, men det er en Selvfølge, at den maa bestaa i mere end en skriftlig pædagogisk Opgave, hvortil knytter sig mundtlig Prøve paa en Snes Minutter, og en skriftlig Disposition med efterfølgende Prøve i praktisk Færdighed paa en halv Times Tid, saaledes som det hidtil har været Tilfældet; thi en saadan Prøve kan umulig give et blot nogenlunde paalideligt Vidnesbyrd om Eksaminandernes Dygtighed. Skal Prøven være retvisende, maa den for hver Eksaminand være flere Timer, fordelte paa forskellige Dage, og aflægges dels skriftlig, dels mundtlig for en af Regeringen udnævnt Kommission bestaaende af Mænd, der ere i Besiddelse af anerkendt teoretisk og praktisk pædagogisk Dygtighed. At henlægge denne Prøve til Seminarierne maa sikkert anses for uheldigt, ligesom i det hele taget en Venden tilbage til den gamle Ordning med Eksamen ved Seminarierne maa medføre alle de ved den fælles Eksamens Oprettelse paaviste Ulemper, der ikke kunne opvejes ved de formentlige Fordele, af hvilke de fleste desuden vinde bort for en uhildet Betragtning.

Blaagaards Seminarium, den 15de Februar 1892.

Underdanigst

J. T. A. Tang.